

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 530 din 07.09.2022

Dosar nr: 1000/ 2021

Petiția nr: 9330/10.12.2021

Petent:

Reclamat: UAT Bacău

Obiect: Petenta se consideră discriminată deoarece i-a fost schimbată locuința socială în avantajul altei familii și în detrimentul familiei sale.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. UAT Bacău cu sediul în Bacău, Calea Mărășești nr. 6, Jud. Bacău

II. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 310/13.01.2022 a fost citată petenta iar prin adresa nr. 310/13.01.2022 a fost citată partea reclamată, părțile fiind înștiințate de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-Cov2, acestea au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă (filele 8-9 la dosar).

5. Partea reclamată a comunicat la dosar un punct de vedere în data de 17.02.2022 (filele 11-58 la dosar).

6. Petenta a comunicat o completare la petiție și un set de documente reprezentând probe la dosar (filele 59- 66 la dosar).

7. Prin adresa nr. 2571/07.04.2022, s-a comunicat părții reclamate completarea la petiție transmisă de petentă la dosar (fila 67 la dosar).

8. Partea reclamată a comunicat la dosar note scrise având în vedere completarea la petiție (filele 68-75 la dosar).

9. Prin adresa nr. 3584/23.05.2022, s-au comunicat petentei notele scrise comunicate de partea reclamată la dosar (fila 76 la dosar).

10. Petenta a depus concluzii scrise, înregistrate cu nr. 3993/07.06.2022.

11. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentei

12. Petenta sesizează Consiliul cu privire la o posibilă faptă de discriminare arătând următoarele:

12.1. Petenta consideră că a fost discriminată de partea reclamată prin evacuarea sa și a familiei sale din locuința socială deținută, cu favorizarea altei familii care s-a extins în acea locuință.

13. În fapt, petenta arată următoarele:

13.1 Aceasta precizează că a locuit în locuința socială până la data de 19.10.2021, când a fost evacuată, petenta considerând că este o discriminare față de ea și familia ei, având loc o favorizare a altei familii încă din anul 1994.

14. În susținerea celor menționate, petenta afirmă următoarele:

14.1 Până în anul 1994, familia considerată de petentă ca fiind favorizată de partea reclamată a deținut două locuințe, o cameră la adresa care face obiectul petiției și o garsonieră. Familia considerată favorizată și-a vândut contractul la garsonieră și s-a mutat, în anul 1994, în locuința mai sus menționată, împreună cu petenta și familia acesteia. În plus, celelalte familii i s-au oferit de către partea reclamată două camere, în timp ce petenta și familia acesteia formată din 2 adulți și 2 copii - locuiau 4 persoane într-o singură cameră.

14.2 Petenta a primit un dosar de evacuare din locuința socială în anul 1999, celalată familie utilizând acte considerate de petentă a fi false, prin care dovedeau că petenta și familia ei nu locuiesc în camera din locuința socială.

14.3 Petenta susține că în anul 2004, după moartea soțului, aceasta a primit telefon de la partea reclamată menționându-i-se că trebuie să se mute de la adresa de reședință, motivația fiind oferirea apartamentului în totalitate familiei "favorizate".

14.4 Din anul 2012, petentei nu i s-a mai prelungit contractul la locuința care face obiectul petiției, în schimb i s-a oferit o garsonieră. Aceasta susține că în apartamentul cu pricina mai locuiau doar două persoane, celelalte persoane fiind plecate în străinătate. În plus, petenta a fost dată în judecată cerându-i-se evacuarea din locuință, în schimb familiei considerate de către aceasta ca fiind favorizată, i s-a prelungit contractul la locuință desi aveau datorii la bugetul local.

15. De asemenea, petentă acuză cealaltă familie că i-a spart ușa locuinței pentru a-i verifica actele, iar poliția nu a făcut nimic în acest sens.

16. Se arată că, după pierderea procesului pentru locuința care face obiectul petiției, petenta a depus un dosar, la data de 03.02.2021, pentru obținerea unei noi locuințe sociale, însă cererea i-a fost respinsă. Aceasta a refăcut dosarul motivând că nu are unde să locuiască având o pensie de doar 1000 de lei/lună.

17. Petenta arată că a fost evacuată din locuința comună cu cealaltă familie, lucrurile fiindu-i scoase din cameră în lipsa ei, aceasta menționând faptul că în locuința cu 4 camere au rămas doar două persoane.

18. În concluzie, petenta consideră că a fost discriminată în privința obținerii unei locuințe sociale, partea reclamată favorizând o altă familie în detrimentul ei.

19. În punctul de vedere comunicat de petentă la dosar, înregistrat cu nr. 817/02.02.2022, se arată următoarele:

19.1 În anul 2012 petenta a solicitat în instanță o cameră la adresa locuinței în care a locuit anterior, aceasta menționând că în apartamentul de 4 camere mai locuia o singură persoană. În perioada procesului, partea reclamată i-a oferit petentei o garsonieră, însă aceasta a refuzat menționând că nu pot locui 3 persoane într-o singură cameră.

19.2 De asemenea, petenta precizează că nu și-a recuperat lucrurile evacuate din camera deținută anterior și nu a primit niciun proces verbal cu toate bunurile care se aflau în camera sa.

20. Petenta nu a mai depus la dosar alte documente, note sau concluzii scrise în susținerea celor menționate în petiție.

Susținerile părții reclamate

21. Prin adresa înregistrată la data de 17.02.2022, partea reclamată arată că imobilul la care se referă petenta face parte din categoria locuințelor din fondul locativ de stat și a fost ocupat cu două contracte de închiriere, un contract de închiriere cu valabilitate până la 25.08.2022 și un contract de închiriere care a încetat (expirat) la data 01.10.2012, având ca titular de contract pe petentă.

22. Partea reclamată susține că în urma neînțelegerilor dintre cele două familii, pe toată durata contractuală, pentru a se asigura condiții civilizate de viață, petentei i-a fost repartizată o nouă locuință compusă din două camere, conform repartiției din data de 27.09.2004 și a înștiințării de atribuire din data de 30.09.2004.

23. Se arată că petenta a refuzat atribuirea acelei locuințe, motivat de faptul că nu are posibilitatea financiară să suporte costurile cu cheltuielile privind mutarea bunurilor la noua locuință.

24. Partea reclamată arată că prin adresele din datele de 11.08.2008, 20.07.2009 și 30.09.2010 petenta a solicitat atribuirea unei noi locuințe motivat de imposibilitatea conviețuirii în același apartament cu cealaltă familie. Astfel, s-a dispus repartiția unei locuințe sociale compusă dintr-o cameră și dependințe. În plus, petenta nu a dat curs adresei de evacuare și a formulat plângere la Judecătoria Bacău împotriva părții reclamate având ca obiect atribuirea a două camere și o baie în imobilul care face obiectul petiției. Prin Sentința civilă nr. 2348/14.03.2013 și Decizia civilă nr. 277 din 18.11.2013, emisă de Tribunalul Bacău, s-a dispus "respingerea apelului formulat".

25. În continuarea expunerii se arată că în urma numeroaselor plângeri din partea petentei, care au fost respinse de către instanță, conform Sentinței civile nr. 532/2020, definitivă prin Decizia Civilă nr. 279/22.06.2020 a Tribunalului Bacău, în dosar nr. 14357/180/2019 s-a decis evacuarea petentei și a familiei acesteia. Prin cererea nr. din data de 25.10.2021, cealaltă familie care locuia în același imobil (considerată favorizată de către petentă) a solicitat extinderea suprafeței locative pe spațiul devenit liber, ca

urmare a evacuării din locuință a petentei, iar prin HCL nr. 459/23.12.2021 s-a aprobat extinderea suprafeței locative.

26. În ceea ce privește solicitarea petentei de repartizare a unei locuințe sociale, se arată că solicitarea acesteia se află pe “lista nominală cuprinzând solicitanții îndreptățiți să primească o locuință socială sau din fondul locativ de stat în anul 2022, la poziția 56 cu un număr de 24 de puncte”. Partea reclamată menționează că repartizarea locuințelor sociale sau din fondul locativ de stat se face în limita fondului de locuințe disponibil și în ordinea descrescătoare a punctajului. Deși petenta a solicitat repartizarea unei locuințe în regim de urgență, nu se poate da curs acestei solicitări motivat de faptul că solicitanții aprobați prin HCL figurează cu punctaje peste cele ale petentei iar în conformitate cu legislația în vigoare nu se specifică repartizarea în regim de urgență a unei locuințe sociale sau din fondul locativ de stat nefiind un astfel de criteriu de acces.

27. În notele scrise comunicate de partea reclamată la dosar se arată că în ceea ce privește nemulțumirea petentei cu referire la procedura de evacuare efectuată, acest fapt nu intră în sfera competențelor și atribuțiilor părții reclamate.

28. Se arată că solicitarea petentei rămâne în atenția comisiei sociale constituită la nivelul Consiliului Local al Municipiului Bacău și, în funcție de locuințele sociale sau din fondul locativ de stat disponibile, se vor face repartiții către solicitanții aprobați în ordinea punctajelor întrunite și aprobate.

29. Partea reclamată a anexat la dosar: contractele de închiriere, sentințele civile, decizii civile, somația de evacuare cu confirmarea de primire, înștiințare de atribuire, proces verbal de predare silită imobil, HCL nr. 474/23.12.2012 cuprinzând și lista nominală cu solicitanții îndreptățiți să primească o locuință socială în anul 2022.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României;
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;

- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la spetă

30. **În fapt**, se reține că, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare asupra petentei prin forme de marginalizare și abuz, partea reclamată schimbând locuința socială a petentei și dând curs unei acțiuni de evacuare, refuzând apoi atribuirea unei alte locuințe sociale petentei, toate acestea fiind apreciate de petentă ca fiind efectuate în favoarea unei alte familii și în detrimentul ei și al familiei sale.

Colegiul director este chemat să analizeze, potrivit obiectului petiției și a documentelor depuse la dosarul cauzei, în ce măsură faptele sesizate sunt de natură discriminatorie și pot aduce atingere drepturilor recunoscute de lege, prin manifestări și atitudini care pot crea un cadru de inegalitate.

31. **În drept**, Colegiul director se raportează la actul normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează, în strânsă legătură, în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 al OG nr.137/2000, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de către OG nr. 137/2000, republicată.

32. În considerarea incidenței obiectului petiției la câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

33. Potrivit art. 2, alin. (1) din OG nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție*

sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

34. Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în OG nr.137/2000, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus din cauza unui criteriu prevăzut de art. 2, alin.(1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția criteriului, ca motiv determinant, trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

35. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2, alin. 1 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
- c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, se poate considera discriminare:

- * o diferențiere
- * bazată pe un criteriu
- * care atinge un drept
- * dreptul să fie justificat

36. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării astfel cum este reglementată de articolul 2, alin.1 din OG nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din OG nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* din

cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

37. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis (a se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31, cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag.16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag.16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16).

38. Colegiul director este chemat să analizeze dacă în cazul semnalat de petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din OG nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2, alin.1 din OG nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai din cauza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie, sex etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al OG nr. 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petent constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

39. Colegiul director, din analizarea înscrisurilor depuse la dosarul cauzei constată următoarele:

- Petenta a locuit până la data de 19.10.2021 într-un imobil ce face parte din categoria locuințelor din fondul locativ de stat, când a fost evacuată din locuința socială în baza unei hotărâri judecătorești.

Imobilul a fost ocupat de petentă cu două contracte de închiriere, respectiv un contract de închiriere care a încetat la data 01.10.2012 și un contract de închiriere cu valabilitate până la 25.08.2022, ambele contracte având-o ca titular de contract pe petentă.

- Anterior, în anul 1999, petenta a avut un dosar de evacuare din locuința acordată din fondul locativ de stat iar în anul 2004 a fost anunțată că trebuie să se mute de la adresa de reședință, motivația fiind oferirea apartamentului în totalitate celeilalte familii. În urma neînțelegerilor dintre cele două familii, pe toată durata contractuală, petentei i-a fost repartizată o nouă locuință compusă din două camere, conform repartiției din data de 27.09.2004 însă petenta a refuzat atribuirea acelei locuințe, motivat de faptul că nu are posibilitatea financiară să suporte costurile cu cheltuielile privind mutarea bunurilor la noua locuință.

- În perioada august 2008 – septembrie 2010 petenta a solicitat atribuirea unei noi locuințe motivat de imposibilitatea conviețuirii în același apartament cu cealaltă familie, fiind dispusă repartiția unei locuințe din fondul locativ de stat compusă dintr-o cameră și dependințe în care petenta să locuiască, însă aceasta a refuzat pe motiv că nu pot locui 3 persoane într-o singură cameră, respectiv garsoniera acordată. Aceasta a formulat plângere la Judecătoria Bacău având ca obiect atribuirea a două camere și o baie în imobilul în care locuia și nu a dat curs notificării de evacuare. Cererea petentei a fost respinsă la instanța de fond și în apel de către Tribunalul Bacău prin Decizia civilă nr. 277 din 18.11.2013, rămasă definitivă. De asemenea, petentei i s-a intentat un proces în instanță cu solicitarea evacuării din locuință, în dosarul nr. 14357/180/2019 aflat pe rolul Tribunalului Bacău, instanța dispunând evacuarea petentei și a familiei acesteia din imobilul în care locuiau.

- Începând cu anul 2012 petentei nu i s-a mai prelungit contractul la respectiva locuință și, ca urmare a evacuării petentei din acea locuință, prin HCL nr. 459/23.12.2021 s-a aprobat extinderea suprafeței locative și s-a prelungit contractul cu cealaltă familie la locuința respectivă.

- Petenta a fost evacuată din locuința comună cu cealaltă familie nu și-a recuperat lucrurile evacuate din camera deținută anterior și, de asemenea, aceasta nu a primit un proces verbal cu menționarea bunurilor care se aflau în camera sa la momentul evacuării.

- Petenta a depus la data de 03.02.2021 o solicitare de repartizare a unei noi locuințe sociale împreună cu documentația necesară pentru obținerea unei locuințe acordată din fondul locativ de stat, însă deși aceasta a solicitat repartizarea unei locuințe în regim de urgență, partea reclamată a considerat că nu se poate da curs acestei solicitări motivat de faptul că solicitanții aprobați prin HCL figurează cu punctaje peste cele ale petentei iar legislația specifică nu prevede un criteriu de acces pentru acordarea în regim de urgență. Cererea petentei de repartizare a unei locuințe se află pe lista nominală ce cuprinde solicitanții îndreptățiți să primească o locuință socială sau din fondul locativ de stat în anul 2022, la poziția 56 cu un număr de 24 de puncte.

40. Petenta a invocat criteriul categoriei sociale considerând că a fost creată pentru ea o situație de inferioritate care a generat un cadru ostil, degradant și ofensiv, având ca scop restrângerea folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.

41. Criteriile enumerate de OG nr. 137/2000 sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei*, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

43. Colegiul director apreciază că acel criteriu identificat de petentă nu a stat la baza climatului ostil dintre părți, atitudinea divergentă dintre părți provenind dintr-o situație existentă anterior, petenta apelând chiar și la instanța de judecată pentru a obliga partea reclamată să îi acorde un spațiu mai mare în locuința deținută din fondul locativ de stat. De altfel, nu s-a putut identifica o legătură de cauzalitate între criteriul indicat de petentă și disensiunile apărute între părți. La solicitările petentei, partea reclamată a oferit acesteia alte variante de locuințe din fondul locativ de stat însă petenta a refuzat două oferte invocând diverse motive și insistând pe varianta de a rămâne în locuința în care era deja stabilită. De asemenea, pentru noua solicitare de acordare a unei locuințe petenta se află înscrisă pe listă și este în atenția comisiei sociale, urmând a se face repartiții către solicitanți în ordinea punctajelor întrunite și aprobate și în funcție de locuințele sociale sau din fondul locativ de stat care sunt disponibile.

44. Reiterând faptul că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu și o situație de comparabilitate, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis, Colegiul director constată că, în prezenta speță, nu există raport de cauzalitate între criteriul invocat de petent și faptă, conform art. 2, alin.(1) din OG nr. 137/2000; nu există o situație relevantă din care să rezulte că partea reclamată manifestă o atitudine discriminatorie la adresa petentei.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare întrucât nu există legătură de cauzalitate între criteriu și faptă, conform art. 2, alin.1 din OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

IV. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 07.09. 2022 au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 11.10.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.